

Pozměňovací návrh poslance Jiřího Valenty k vládnímu návrhu zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti) – ST 81

Navrhuji následující úpravy:

1) v § 5 se doplňuje odstavec 4, který zní:

"(4) S ohledem na bezpečnostní opatření tohoto zákona vyberou orgány a osoby uvedené v § 3, písm. c) až e) dodavatele služeb elektronických komunikací pro informační systém kritické informační infrastruktury, komunikační systém kritické informační infrastruktury nebo významný informační systém tak, že budou požadovat, aby takový dodavatel byl zároveň subjektem zajišťujícím veřejnou komunikační síť, která má zásadní vliv na bezpečnost příslušného systému."

2) v § 25, odst. 2, písm. a) zní:

"a) v rozporu s § 4, odst 2 nezavede nebo neprovádí bezpečnostní opatření anebo nevede bezpečnostní dokumentaci anebo vybere dodavatele v rozporu s § 4 odst. 4".

O d ů v o d n ě n í

Služby elektronických komunikací jsou nezbytným prvkem pro fungování systémů kritické informační infrastruktury a významných informačních systémů. Zmíněné služby mohou však také být zdrojem četných bezpečnostních rizik. Technické výpadky služeb elektronických komunikací mohou také způsobit nefunkčnost systémů. Nedostatečné zabezpečení sítí elektronických komunikací, a také přenosu informací jejich prostřednictvím, se mohou stát příčinou později úspěšných kybernetických útoků.

Vzhledem k významným bezpečnostním rizikům, které sebou služby elektronických komunikací přinášejí, je nezbytné stanovit specifické požadavky na dodavatele služeb elektronických komunikací pro systémy kritické informační infrastruktury, komunikační systémy kritické informační infrastruktury a významné informační systémy.

Orgány a osoby uvedené v § 3, písm c) až e) by měly primárně poptávat služby od dodavatelů, kteří poskytují služby elektronických komunikací prostřednictvím veřejně dostupných sítí elektronických komunikací, které zároveň provozují, zřizují a nad nimiž vykonávají dohled (zajišťují veřejnou komunikační síť ve smyslu zákona o elektronických komunikacích).

Poskytovatel, který je zároveň zřizovatelem a provozovatelem sítě, má nad provozem a bezpečnostní sítí možnost výraznější kontroly a je tedy z logiky věci schopen efektivněji zajistit splnění požadavků tohoto zákona než poskytovatel, který služby pouze přeprodává.

Přímým poptáváním služeb od dodavatelů, kteří poskytují služby na "vlastních" sítích, dojde k minimalizaci rizik, která by jinak vyplývala z komplikovaných smluvních vztahů mezi poskytovatelem služby elektronických komunikací a subjektem zajišťujícím síť. Pokud je poskytovatelem služby osoba rozdílná od subjektu zajišťujícího síť, má odběratel služby smluvní

vztah pouze s poskytovatelem služby a má tak omezený počet nástrojů, jak přímo působit na subjekt zajišťující veřejně dostupnou síť elektronických komunikací, přestože zabezpečení této sítě je pro jeho služby klíčové. Odběratel služby tak nedisponuje reálnou kontrolou nad tím, zda poskytovatel služby přenesl veškeré požadavky na dostupnost, bezpečnost a funkčnost sítě na subjekt, který zajišťuje veřejně dostupnou síť elektronických komunikací, a může tak vyvstat oprávněná pochybnost nad tím, zda byly tyto požadavky skutečně splněny. V praxi nemusí být pouze výjimkou, že poskytovatel služby se zaváže v rozsahu, ve kterém není schopen plnit smluvní rizika, je dále přenést na subjekt, který veřejně dostupnou síť elektronických komunikací zajišťuje. Oprávněné zájmy odběratele služby tak nemusí být v tomto případě dostatečně garantovány.

Řetěžením smluvních vztahů, ke kterému dochází v situacích, kdy se štěpí zajišťování sítě a poskytování služeb, dochází také ke vzniku dalších nákladů, které se promítají do poskytovaných služeb.

Vzhledem k výše uvedeným argumentům navrhuji, aby orgány a osoby uvedené v § 3 písm c) až e) měly povinnost zvolit jako dodavatele služeb elektronických komunikací pro relevantní informační systémy pouze subjekt, který zároveň zajišťuje veřejnou komunikační síť, která má zásadní vliv na bezpečnost příslušného systému.

Co se týče rozsahu požadavku na zajišťování veřejné komunikační sítě je zřejmé, že dodavatel nemůže být vždy provozovatelem všech veřejně dostupných sítí elektronických komunikací, prostřednictvím kterých jsou služby zajišťovány (lze zmínit např. internet, který je globálním fenoménem).

Pokud je však určitá část veřejně dostupné sítě elektronických komunikací pro zajištění bezpečnosti systémů zásadní (např. přímé připojení kritické infrastruktury) jsou orgány a osoby uvedené v § 3 písm. c) až e) povinny takový požadavek uplatnit.

V případě, že orgány a osoby uvedené v § 3 písm. c) až e) poruší stanovenou povinnost při výběru dodavatele, bude se jednat o správní delikt, který bude potrestán sankcí uloženou Úřadem.